

PIERZCHNIENIE (1) *sb n*

pierzchnienie (1), [**pierschnienie**].

Pierwsze i drugie e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających.

sg [N pierzchnienie.] ∅ G pierzchnieniã.

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pierzch.

1. *Ucieczka* [czyje]:

Szereg: »pierzchnienie i rozbieżenie«: Trzecia [cząstka historii męki zbawiciela] zamyka w łobie prowadzenie do Annałzá/ żálófne/ fromotne/ y bolełne. Żálófne dla pierzchnienia y rozbieżenia wczniow Páńłkich: Sromotne dla obciążenia y związania powrozy *LatHar* 316.

2. [*Gniew, złość: Furia, Zapalenie, pierfchnienye, zagniewanye Cerous F40 284v [idem F42, F46, F58].*]

3. [*Więdnięcie (o kwiatach) [czego]: Piérłzen/ Ptarmica. od pierzchnienia kwiátu podobno ták zowã/ bo kwiát wnet opierzchnie SienHerb L#v.*]

Synonimy: 1. ucieczenie, ucieczka; 2. gniew.

Cf PIERZCHNAĆ, [PIERZCHOT]

MN